

slaaes en Statsbane — jeg tænker berøvet navnlig paa Benyttelsen af det private Initiativ — i Virkeligheden trænger dertil; thi 25,000 Kr. pr. Mil er Noget, man altid vil kunne være tjent med at give for at faae en Jernbane, selv om der ikke er nogen vindere Træng. Mindretallet har udtalt sig mod Forhøielsen og vil rimeligvis — antager jeg — gjøre gjældende det Standpunkt, paa hvilket Landstthinget stod for 2 Aar siden med Distinktionen mellem den Del af Banen, som interesserede Staten, og for hvilket Tilskud ikke skulde gives, og saa den Del af Banelinien, der var foranlediget ved private Interesser, og som derfor fordrede Tilskud. Men det er netop det Hensyn, man ikke kan tage, idet det har vist sig, at Konsekvensen førte med sig, at man ikke kan fastholde denne Distinktion. Jeg tror ogsaa, at det fuldt vel lader sig forbyre at beregne Tilskud for hele Banen. Saaledes som Banen vedtoges for 2 Aar siden, gaar hvert enkelt Del af den ud paa at befordre de lokale Interesser. Regjeringsforslaget tilsigtede ved Banen ned mod Flakkebjerg at befordre de lokale Interesser, og helse den øvrige Linie over Dalmose til Næstved gaar ud paa det Samme, ligesom Banen til Skjelskør jo udelukkende fyldestgjør lokale Interesser. Vil man endelig tænke paa Børslebanean, kommer det samme Synspunkt frem. Denne Bane vil vel faae nogen Betydning for den gennemgaaende Trafik; men for en væsentlig, maaske for den væsentligste Del vil den tjene til Befordring af de lokale Interesser. Jeg skal derfor tillade mig paa Flertallets Vegne at henstille til Landstthinget at vedtage det forhøiede Tilskud af 80,000 Kr. pr. Mil.

Reedh-Thott: Naar jeg i denne Sag har sluttet mig til Flertallet, og altsaa har tiltraadt en Forhøielse af Vidraget til 80,000 Kr., er det paa ingen Maade, fordi jeg har forandret min Opfattelse af denne Banelinie. Jeg mener vedblivende, at en Banelinie fra Slagelse til Næstved har en exceptionel Stilling, og at den opfylder bestemte Statsformaal, foruden at den tjener den lokale Trafik. Jeg mener, at den er et nødvendigt Led af den sjællandske Jernbaneforbindelse; navnlig mener jeg, at den opfylder Statsformaal derigjennem, at et Dobbeltspor paa Kjøbenhavn—Korsør-Banen i længere Tid vil kunne undgaaes. Men jeg har af de samme Grunde, som den ærede Ordfører fremførte, fundet mig foranlediget til at slutte mig til Flertallet i denne Sag, idet ogsaa jeg er fuldstændig enig i, at man ikke bør etablere et nyt Princip, et Princip om

et Tilskud af kun 25,000 Kr. pr. Mil paa Baner, som have en væsentlig lokal Interesse, og jeg har ikke set Muligheden af at faae min Opfattelse slaaet fast paa anden Maade end ved at slutte mig til Flertallet paa dette Punkt. Jeg er dog tilfulde vidende om, at jeg dermed er gaaet ind paa et nyt Princip, et Princip, som fordrer større Tilskud, end man tidligere har fordret af de paagjældende Egne; thi, som sagt, det er min Overbevisning, at i foreliggende Tilfælde er det ikke alene Lokal-, men ogsaa Statsinteresser, som blive varetagne, og at man dog har fordret Tilskud af de vedkommende Kommuner, der komme op til omtrent det Høieste af, hvad der er ydet af Noget.

Chr. Nielsen: Den foreliggende Sag om en Jernbane fra Slagelse til Næstved har som bekendt en lang Forhistorie. I 1873 blev denne Sag første Gang bragt paa Bane i Landstthinget. Jeg nævner dette her, ikke for at forbyde mig i Enkeltheder ved Sagens Behandling i Thinget, men kun for at fremhæve, at da Sagen dengang bragtes frem, viste den første Afgjørelse, den fik i det andet Thing, tydeligt og klart, at den Retningslinie, som hele Udvalget vel nu er enig om at indstille til det høie Things Vedtagelse, har gjort sig gjældende gennem alle de Aar, Sagen har været behandlet baade i Folkething og Landstthing. At Retningslinien ganske er bleven fastholdt, ved man jo er en Konsekvens af, hvad der har foreligget hidtil. Men derimod ser det anderledes ud med Willaarene til Banens Bygning. Saavidt mig bekendt blev Lovforslaget første Gang indbragt i Samlingen 1882—83 af den nu afdøde Indenrigsminister Steel som Forslag om en Bane fra Slagelse til Næstved, der udelukkende skulde bygges for Statens Regning uden noget Tilskud fra Kommunerne Side. I Samlingen 1886—87 fremlagde den hvitærede Indenrigsminister Forslag i samme Retning, her i Thinget, uden at der krævedes noget som helst Tilskud fra Kommunerne Side til Banens Bygning. Forhandlingerne derom jaavel i dette som det andet Thing ere bekendte, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men blot sige, at man vedtog i begge Thing og i Fællesudvalget den Retningslinie, som Regjeringen nu foreslaar, men med et Tilskud fra Kommunerne af 25,000 Kr. Det er mig umuligt at tænke mig, hvad Motivet er til, at Flertallet i Udvalget nu er kommet op til en Forhøielse heraf med 55,000 Kr., saaledes at Tilskudet bliver 80,000 Kr. pr. Banemil. Det er mig saa meget mere uforstaaeligt, som Flertallet i